

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 381 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor -
Agenția Națională de Administrare Fiscală
sub nr.907268/17.08.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. - Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. prin adresa nr..X./10.08.2012 înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/17.08.2012 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** cu sediul în .X., Aleea .X., nr.1, Cod identificare fiscală RO .X., J15/X/1991, prin avocat .X. conform imputernicirii avocațiale seria DB nr..X./2012, aflată în original la dosarul cauzei.

S.C. .X. S.R.L. contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. pentru suma de **.X. lei** reprezentând majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente debitului reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data la care a fost comunicată Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012, respectiv **11.07.2012**, așa cum rezultă din confirmarea de primire, anexată în copie la dosarul cauzei la fila nr.16 și de data depunerii contestației la poștă, respectiv **01.08.2012**, așa cum rezultă din ștampila aplicată pe plicul cu care a fost transmisă contestația, aflat la dosarul cauzei la fila nr.11.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.**

I. S.C. .X. S.R.L. contestă accesoriile stabilite în sarcina sa de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012, precizând următoarele:

S.C. .X. S.R.L. susține că accesoriile stabilite prin decizia contestată sunt aferente unor obligații fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Finanțelor Publice .X. și nu au temei legal întrucât executarea acestor decizii a fost suspendată de către instanța judecătorească, astfel:

- Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 a fost suspendată prin Sentința nr.X/25.05.2006 pronunțată de Curtea de Apel .X., în dosarul nr..X./2006, până la pronunțarea instanței de fond, devenită irevocabilă prin Decizia nr..X./18.04.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a luat act de renunțarea la judecarea recursului de către Direcția Finanțelor Publice .X.;

- Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 a fost suspendată prin Sentința nr..X./28.11.2007 pronunțată de Curtea de Apel .X., în dosarul nr.X/42/2007, până la soluționarea contestației la instanța de fond, devenită irevocabilă prin Decizia nr..X./10.04.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a respins recursul Direcției Finanțelor Publice .X., ca tardiv formulat.

Având în vedere că soluționarea contestațiilor administrativ-fiscale a fost suspendată până la soluționarea sesizărilor penale, pentru care a fost sesizat Tribunalul .X., în dosarul nr.X/109/2012 cu termen de judecată la data de

03.09.2012, **S.C. .X. S.R.L.** precizează că aplicarea de accesorii și urmărirea acestora, nu au temei legal.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. au stabilit în sarcina contestatoarei majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de X lei din care societatea contestă suma de .X. lei.

Documentele prin care au fost individualizate obligațiile principale contestate sunt:

- Decizia de impunere nr..X./23.02.2006;
- Decizia de impunere nr..X./24.07.2007.

Accesoriile, respectiv majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, în sumă de .X. lei au fost calculate în temeiul art.88 lit.c) și art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatoare și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de .X. lei reprezentând majorări/ dobânzi în sumă de .X. și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care aceasta depinde de existența unui drept care face obiectul unei alte judecăți

În fapt, din actele existente la dosar se reține că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X., organele fiscale au stabilit în sarcina contestatoarei, majorări/dobânzi de întârziere în sumă de .X.

lei calculate pentru perioada 30.05.2007 – 18.06.2012 (data deschiderii procedurii de insolvență) și penalități de întârziere în sumă de .X. lei calculate pentru perioada 30.11.2007 – 18.06.2012 (data deschiderii procedurii de insolvență) aferente taxei pe valoarea adăugată, debit principal care a fost individualizat ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

În ceea ce privește executarea Deciziei de impunere nr..X./23.02.2006, aceasta a fost suspendată prin Sentința nr.132/25.05.2006 pronunțată de Curtea de Apel .X., în dosarul .X./2006, aflată la dosarul cauzei, până la pronunțarea instanței de fond.

Referitor la executarea Deciziei de impunere nr..X./24.07.2007 și aceasta a fost suspendată prin Sentința nr..X./28.11.2007, pronunțată de Curtea de Apel .X., în dosarul nr.X/42/2007, aflată la dosarul cauzei, până la soluționarea contestației la instanța de fond.

În drept, art.214 alin.(1), lit.b) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează:

"Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți".

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, se reține că organul de soluționare poate suspenda soluționarea contestației prin decizie motivată atunci când soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența unui drept ce face obiectul unei alte judecăți.

Din actele existente la dosarul cauzei se reține că baza de calcul a accesoriilor contestate în prezenta cauză o constituie debitele principale reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007, decizii a căror executare a fost suspendată de către instanța judecătorească, până la soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 s-au stabilit pentru perioada 30.05.2007 – 18.06.2012

majorări/dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată, obligație fiscală de plată stabilită prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006.

Organul de soluționare reține că **S.C. .X. S.R.L.** a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr..X./23.02.2006 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/22.02.2006 încheiat de reprezentanții Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei care a fost înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/27.03.2006.

Prin Decizia nr.X/08.06.2006 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală s-a decis suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. .X. S.R.L.** pentru suma totală de X lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, până la punerea cu caracter definitiv a unei soluții pe latura penală.

Totodată, societatea a formulat acțiune în instanță împotriva Deciziei nr.X/08.06.2006 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor, iar prin Sentința nr.X/19.09.2006 Curtea de Apel .X. a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de S.C. .X. S.R.L.

Hotărârea Curții de Apel .X. a rămas definitivă și irevocabilă prin decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.1157/22.02.2007, în conținutul căreia instanța Curții de Apel .X. a reținut că *“Măsura suspendării nu o prejudiciază pe reclamantă întrucât aceasta beneficiază de suspendarea actului administrativ fiscal până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației pe cale administrativă și judecătorească”*.

De asemenea, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 contestată au fost calculate pentru perioada 30.11.2007 – 18.06.2012 majorări/dobânzi în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei aferente taxei pe valoarea adăugată care a fost stabilită ca obligație fiscală de plată prin Decizia de impunere nr..X./24.07.2007.

Împotriva Deciziei de impunere nr..X./24.07.2007 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/24.07.2007, **S.C. .X. S.R.L.** a formulat contestație înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/03.10.2007 prin care a solicitat anularea deciziei și exonerarea sa de la plata sumelor stabilite în sumă totală de X lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a emis Decizia nr.X/14.11.2007 prin care a decis suspendarea soluționării pe fond a contestației formulată împotriva Deciziei de impunere nr..X./24.07.2007 pentru suma totală de X lei până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală.

Totodată, societatea a formulat acțiune în instanță și a solicitat suspendarea executării Deciziei de impunere nr..X./23.02.2006, cerere care a fost admisă de Curtea de Apel .X. prin Sentința nr.X/25.05.2006 pronunțată în dosarul nr..X./2006, până la pronunțarea instanței de fond, sentință devenită irevocabilă prin Decizia nr..X./18.04.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-a luat act de renunțarea la judecarea recursului de către Direcția Finanțelor Publice .X..

De asemenea, societatea a formulat acțiune în instanță și a solicitat suspendarea executării Deciziei nr..X./24.07.2007, iar prin Sentința nr..X./28.11.2007 Curtea de Apel .X. a admis cererea formulată de S.C. .X. S.R.L., aceasta devenind irevocabilă prin Decizia nr..X./10.04.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție întrucât recursul Direcției Finanțelor Publice .X. a fost formulat tardiv.

Potrivit doctrinei, se reține că instituția suspendării este deosebit de utilă pentru realizarea unei optime administrări a justiției, fiind menită să preîntâmpine pronunțarea unor hotărâri greșite sau contradictorii, iar în speță reiese cu limpezime faptul că soluția care s-ar da în ceea ce privește debitul principal este de natură a influența în mod decisiv soluționarea contestației privind accesoriile aferente principalului, anterior evocat.

Având în vedere faptul că majorările/dobânzile în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei au fost calculate asupra debitului principal reprezentând taxă pe valoarea adăugată, debit principal care a fost individualizat ca obligație de plată prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., iar soluționarea pe cale administrativă a contestațiilor formulate împotriva acestor acte administrative fiscale a fost suspendată până la soluționarea laturii penale, urmează a se dispune și suspendarea soluționării contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012, contestată.

Având în vedere cele de mai sus și potrivit principiului de drept accesorium sequitur principale rezultă că soluționarea cauzei cu privire la accesoriile în sumă de .X. lei aferente debitelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor

Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. depinde în tot de soluționarea pe fond a contestațiilor formulate împotriva Deciziei de impunere nr..X./23.02.2006 și Deciziei de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

În consecință, se reține că până la pronunțarea unei soluții irevocabile pe latura penală, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care se va suspenda soluționarea cauzei pentru suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de .X. și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea cauzei în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care precizează:

“[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

2. Referitor la suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor se poate investi în soluționarea pe fondul cauzei în condițiile în care contestația nu este motivată.

In fapt, se reține că prin contestația formulată **S.C. .X. S.R.L.** contestă suma totală de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată pe motiv că aceste accesorii sunt aferente unor debite principale stabilite ca obligații de plată prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007.

Din documentele existente la dosarul cauzei, se constată că din suma de .X. lei stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 doar suma de .X. este calculată pentru obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

Deși, **S.C. .X. S.R.L.** contestă suma de .X. lei, pentru diferența de sumă de .X. lei reprezentând accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată,

societatea nu aduce niciun argument care sa combată constatarile organelor fiscale.

In drept, art. 206 din din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatorul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatorului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18 iunie 2010 în dosarul nr.935/57/2009, în considerentele căreia se precizează că *“motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în acest termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

În baza celor reținute și având în vedere că societatea, deși contestă parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012, nu aduce motivații bazate pe documente justificative și argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor fiscale și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele fiscale, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată pentru suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată,

organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii mai sus precizată, în conformitate cu prevederile pct. 2.5 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“2.5.Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.214 alin.(1) lit.b), art. 216 alin.(1) și alin.(4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.b) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Suspendarea soluționării contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi în sumă de X și penalități de întârziere în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin Decizia de impunere nr..X./23.02.2006 și Decizia de impunere nr..X./24.07.2007 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., procedura administrativă urmând a fi reluată în condițiile legii, la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de **S.C. .X. S.A.** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr..X./29.06.2012 emisă de organele fiscale din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii .X. pentru suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Transmiterea dosarului cauzei Direcției Generale a Finanțelor Publice .X., urmând ca la încetarea motivului care a determinat suspendarea să fie remis organului competent pentru soluționarea cauzei potrivit dispozițiilor legale.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X